

Publicerad 2016-12-03 20:30 av Lars Gullberg

Jag kommer hem

Jag kommer hem, öppnar dörren, säger ditt namn. slänger hatten på kroken. Sedan ställer jag mej i fönstret där jag trivs allra mest. Där ser jag båtarna som lämnar horisonten och försvinner. Så hör jag dej på övervåningen och barnen som skrattar. Plötsligt tänds fyren ute på udden. Jag ser han högst upp i det dyblöta glaset. han har inrett den med en skön soffa, fåtölj och sextiotums teve, mattor på golvet, och ett litet kokkök i hörnet. Utanför blåser vinden upp till storm. Fyren vajar. Det verkar brinna på himlen. Jag sätter mej och tittar på teve, tänker på ljuset hur det fladdrar ute i sundet. jag kommer snart älskling. Du svarar att du sett båtar ute i sundet, sett fyren hur den dansat fram och tillbaka som om den slickat i sej varenda våg. Nu går jag upp till övervåningen. En svag lampa lyser lila i ett hörn. Draperiet väcker er aldrig. Fläkten surrar svagt. Ute blinkar fyren, hans silhuett rör sej som Neil Armstrong på månskorpan. Det är ett sällsamt landskap.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lars Gullberg med Poeter.se id #20174 innehar upphovsrätten